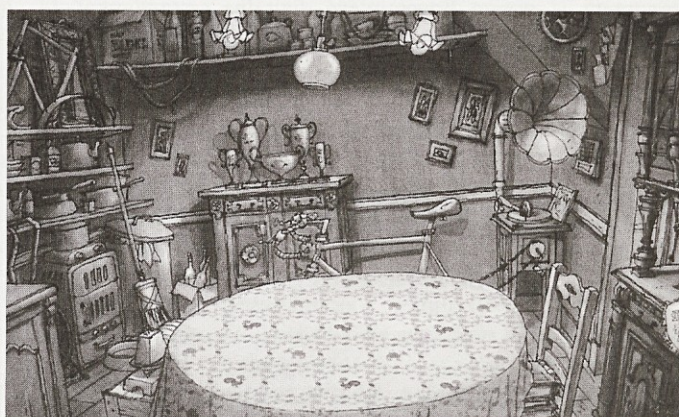
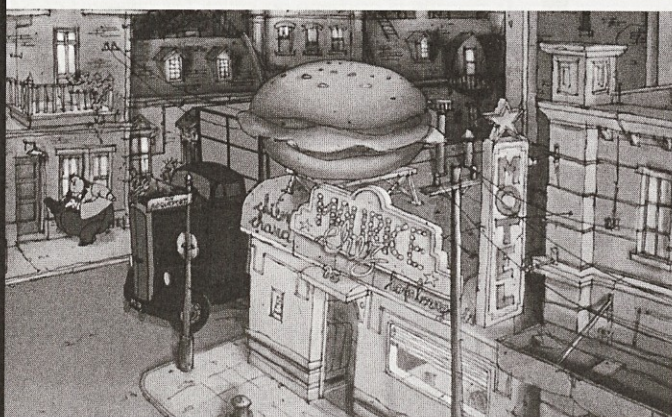

festival

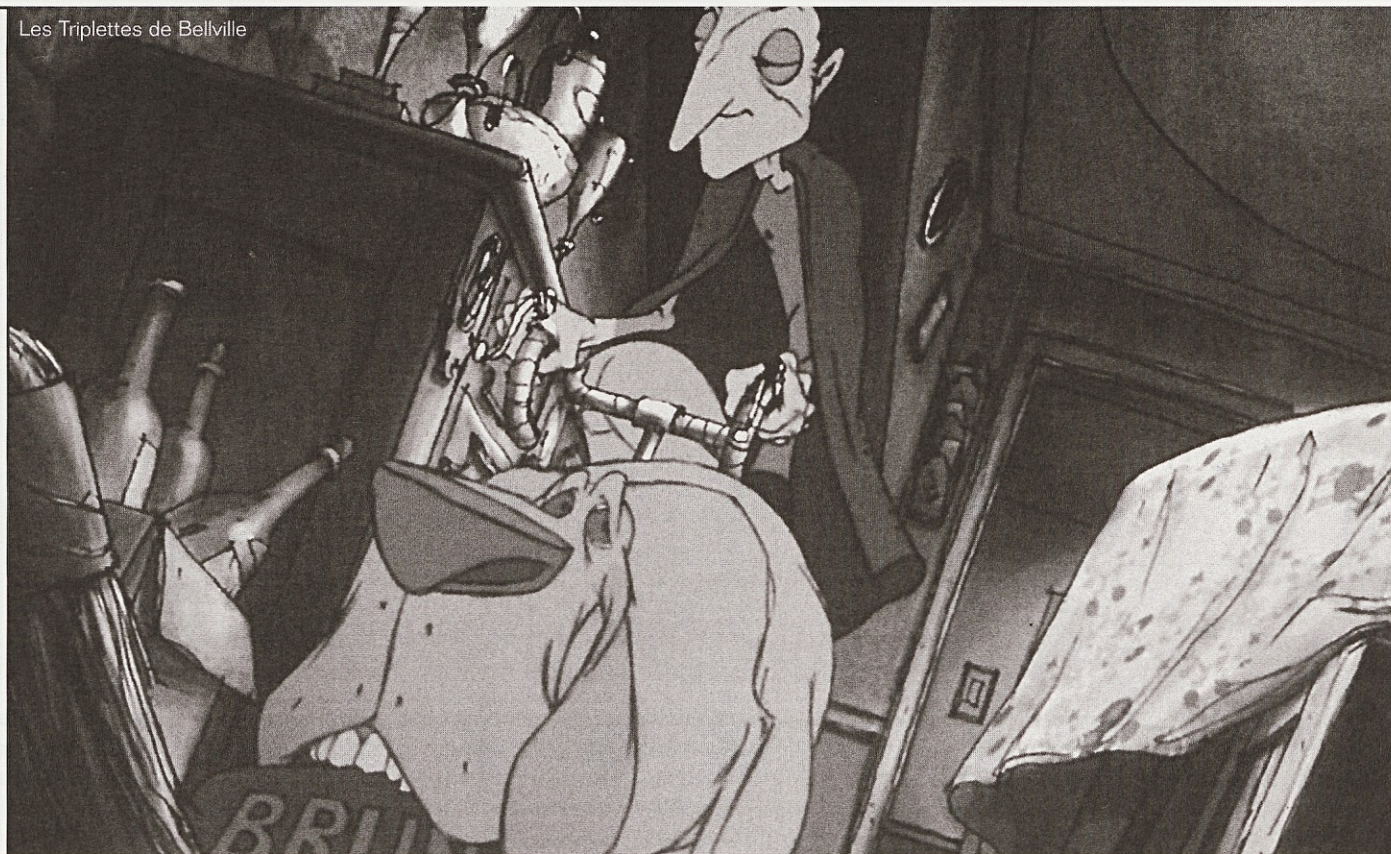
ANNECY 2003

27. mednarodni festival animiranega filma

Tradicionalno srečanje mednarodne animatorske srenje ob alpskem jezeru na jugovzhodu Francije se vsako leto spremeni v Meko animiranega filma. Več kot 100.000 gledalcev si je letos ob bogatem spremljevalnem programu ogledalo 295 (od 1405 prijavljenih!) filmov v konkurenci. Med izbranimi kratkometražnimi filmi iz šestintridesetih držav so kot ponavadi prevladovali angleški, francoski in kanadski, s solidno udeležbo estonskih, ruskih, japonskih in avstralskih avtorjev (Avstralija je bila s svojo bogato in umetniško raznoliko produkcijo animiranih filmov predstavljena kot gostja festivala). Tudi letos je največji mednarodni festival animiranega filma minil brez slovenskih avtorjev, ki bi bili lahko veseli že, če bi njihova dela (seveda, če bi jih v Annecy sploh kdo poslal!?) izbrali v program Panorama, v katerem so na letošnjem festivalu prikazali 47 filmov, tudi zadnje stvaritve tako pomembnih mojstrov animacije, kot so nizozemski Kanadčan Paul Driessen z *2D or not 2D* (2003) – še en Driessnov uspešen semantični prikaz odnosa med linijo in dvodimenzionalnim svetom; Američan Ray Harryhausen z *The Tortoise and the Hare* (2002) – adaptacija Aesopove basni v lutkovno animacijo; Francozinja Marie Paccou z *Le Jardin* (2002) – romantična zgodba, narejena v tehniki slikanja na papir in steklo; Anglež Paul Bush s *Secret Love* (2002) – praskanka "starega mornarja" (Busheva produkcijska hiša se imenuje Ancient Mariner Production), krvav prikaz odnosov med spoloma in generacijami (za sočne debate po festivalskih projekcijah pa je Bush poskrbel z otvoritvenim filmom tekmovalnega programa, *Busby Berkley's Tribute to Mae West* (2002), v katerem v tehniki časovnega zdrsa (ang. *time lapse*) animira dva moška spolna uda!), ali predstavitev novih imen, na primer Nizozemca Sjaaka Meilinka s *Stiltwalkers*

igor prassel

(2002) – prvenec o pobegu ribičev risb v prostor v tehniki animacije lutk z 2D računalniškim ozadjem; Čeha Davida Sukupa *Mechanika* (2002) – prikaz mehanizirane družbe, v kateri denar pomeni smisel obstoja v tehniki piksilacije; Francoza Marca Ménégerja z *Jean Paille* (2002) – žalostna zgodba o modernem Frankensteinu, prav tako narejena v tehniki piksilacije; Belgijca Vincenta Bierrewaertersa z *Le Portefeuille* (2003) – zgodba o razosebljanju v mešani tehniki barvice na papir in 2D računalniške animacije; ali Hrvata Jadranka Lopatića z *Život je kao san* (2002) – klasično zrisana zgodba o minljivosti človeškega življenja v produkciji amaterskega filmskega kluba Zaprešić.

Ekskluzivna *all star* mednarodna žirija v postavi Gianalberto Bendazzi (priznani italijanski zgodovinar in kritik animiranega filma), Susie Campbell (avstralska producentka) ter slavni avtorji, kot so Rus Mihail Aldašin, Američan Bill Plympton in madžarski Američan Gabor Csupo, je dobro opravila svoje delo, saj je s posebno nagrado Avstralcu Adamu Benjaminu Elliotu za film *Harvie Krumpet* (2003) potrdila izbiro publike in novinarskega združenja FIPRESCI, obenem pa glavno nagrado med kratkometražci podelila Japoncu Kojiju Yamamuri za *Atama Yama* (2002). Elliot je ponovno dokazal, da je absolutni prvak med animatorji plastelina, saj se humorno patetične biografske sage njegovih povprečnih junakov, po njegovi kultni družinski trilogiji *Uncle – Cousin – Brother* (1996–1999), nadaljujejo z nadpovprečno kvaliteto scenarija/psihološke analize in realizacije. *Harvie Krumpet* pripoveduje zgodbo o osamljenem in za Tourettovim sindromom bolehačim poljskim priseljencem v Avstraliji. Na videz nesrečni Harvey se v novi deželi prepusti tistemu, kar mu prinese življenje, in čeprav večino svojih dni preživi po bolnišnicah, je na koncu poplačan z ljubeznijo bližnjih. Koji Yamamura s svojim delom širi avtorski pristop v deželi, kjer je animirani film globoko vsidran v studijskem sistemu žanrske produkcije. *Atama Yama* je moderna interpretacija tradicionalne japonske stripovske "Rakugo" zgodbe, skozi katero nam avtor s subtilno grafično (črnilo, barva in svinčnik na papirju z 2D računalniškim ozadjem) noto prikaže povezanost med naravo in človekom. Posebno nagrado žirije za dizajn si je zaslužil Nizozemec Evert de Beijer s filmom *Car Craze*

(2003), ekološko kritiko človeške zasvojenosti z avtomobilom, narejeno v inovacijski tehniki mešanja 2D in 3D računalniške animacije. Med kratkometražci v konkurenci velja omeniti filma dveh avstrijskih avtorjev: Virgil Widrich, čigar *Copy Shop* (2001) smo videli tudi že pri nas, je tokrat s kolažem papirnatih printov iz več kot 300 filmskih scen zasledovanja naredil *Fast Film* (2003), eksperimentalni priklon zgodovini akcijskega filma. Stripovski avtor Nicolas Mahler pa je s prvencem *Flaschko* (2002), serijo šestih epizod v minimalističnem slogu, uspešno oživil svoj stripovski lik. Celovečerni filmi, v konkurenci jih je bilo šest, so bili veliko razočaranje. Nagrado je dobil *My Life as McDull* (2001) Toeya Yue-na, ki kljub dolgočasni zgodbi o pričakovanjih antropomorfnega prašička v sodobnem Hongkongu prinaša vsaj tehnično zelo zanimivo mešanje živih posnetkov, risbe na celuloidu in papirju, 3D računalniške animacije, fotografije in kolaža. Za največje presenečenje in huronski odziv publike pa je poskrbel francoski stripovski avtor Sylvain Chomet, ki je sicer izven konkurence s celovečernim prvencem *Les Triplettes de Belleville* (2002) zasenčil vse kolege. Francosko/kanadsko/belgijska koprodukcija je svoj uspeh doživela že v Cannesu in Annecy je samo potrdil, da je film o bizarnih dogodivščinah zagrizenega kolesarja, njegove dobre mačke in zvestega psa obsojen na globalni uspeh!

Največji mednarodni festival animiranega filma je obenem tudi najbolj komercialen, saj se je vzporedno s festivalom že trinajstič zgodila tudi Mifa – mednarodni market animiranega filma, na katerem producenti, založbe, distributerji, šole, studii in ostali igralci v vedno bolj uspešni industriji animiranega filma ponujajo svoje zadnje izdelke in projekte. Med pozornosti vredne nedvomno spadata dve publikaciji: *Z ... znači Zagreb*, zgodovinski zbornik (1972–2002) tekstov, fotografij, risb in faktografskih podatkov zagrebškega Svetovnega festivala animiranega filma, in odlična filmografija estonskega animiranega filma z naslovom *Between Genius & Utter Illiteracy: A Story of Estonian Animation* izpod peresa Chrisa J. Robinsona, neutrudljivega poznavalca/ljubitelja animiranega filma in programskega direktorja festivala v Ottawi. •